

като да бѣхъ нейни сынове, и то когато истинна-та имъ майка бѣше още жива (Мат. 12; 46. Мар. 3; 31. Лук. 8; 19. Мат. 13; 55. Мар. 6; 3. Иоан. 2; 12. Само въ Иоан. 7; 5 ся споменувать безъ неѣ).

Остава само това тълкованіе, че тія братія бѣхъ по млади братія Иисусови и сынове на Іосифа и Маріѣ. Това е тълкованіе-то, което общо всякой простодушенъ человекъ свободенъ отъ прѣдрасждѣкъ ще приеме отъ прочитаніе-то на Свято-то Писаніе. Той ще намѣри, първо, че въ Ветхый-тъ Завѣтъ раждане-то на чада, вмѣсто да ся счита за бесчестно, бѣше особень знакъ на Божіе-то благословеніе (Пс. 127; 3-5. 138; 3, 4. 1 Цар. 1; 5-8. Исаія 4; 1. Лук. 1; 25. Быт. 30; 13, 14); Още ще намѣри че Іосифъ ся нарича “мѣжъ-тъ на Маріѣ” (Мат. 1; 16), и законенъ баща на Іисуса (Лук. 2; 48. Иоан. 6; 42), и че той “зѣ женѣ си, (т. е. вѣнча ся съ неѣ) и не іѣ познаваше до когато тя роди сына си” (Мат. 1; 24, 25); и че Іисусъ ся нарича *Първородный* *) сынъ на Маріѣ (Мат. 1; 25. Лук. 2; 7) отъ което ся разумѣва че имаше и другы сынове подиръ него. Ще намѣри още че Іисусъ имаше братія, че съотечественници-ти му ги споменувать и Е-

*) Понеже Евангелисти-ти списахъ Евангеліе-то подиръ смѣрътъ-тъ Христовѣ, ако бѣше само той сынъ на Маріѣ вмѣсто да го наричатъ “*Първородный-тъ сынъ*,” щѣхъ да го наричатъ “*единородный-тъ*” сынъ на Маріѣ. Христосъ често ся нарича “*единородный-тъ сынъ*” Божій, а никога *единородный-тъ сынъ* на Дѣвѣ Маріѣ.